

vil sige, at i stedet for bare at fastfryse disse rammer, som det er sket, er jeg enig med hr. Lars Barfoed i, at de skal følge den generelle stigning i bistanden.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Lars Barfoed.

Kl. 17:24

Lars Barfoed (KF):

Netop i fortsættelse af vores i vid udstrækning fælles opfattelse af de her ting er fru Pia Olsen Dyhr så ikke enig med mig i, at vi skal takke ministeren for, at ministeren netop i oplægget til finanslov har besluttet at opgradere bistanden til ngo'erne med 50 mio. kr.? Det synes jeg er overordentlig positivt.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:24

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, det er et skridt på vejen. Jeg synes bare, at det i forbindelse med den fordeling, vi har af dansk bilateral bistand mellem de opgaver, som ngo-samfundet varetager, og de opgaver, som officielle Danmark varetager, er vigtigt, at de opgaver også afspejles i den økonomiske fordeling mellem dem. Det synes jeg ikke den gør i øjeblikket, men jeg er da enig i, at det er et skridt på vejen.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Kl. 17:25

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at vi skal styrke ngo'ernes rolle i udviklingspolitikken. Det skal jeg vende tilbage til. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg netop set i lyset af det synes, at det er overordentlig positivt, som jeg også lige fik lejlighed til at sige til fru Pia Olsen Dyhr, at ministeren i oplægget til finansloven har foreslået, at vi bevilger 50 mio. kr. mere til ngo'erne i den samlede disponering af udviklingsmidlerne.

Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, som forslagsstillerne i virkeligheden også har, at vi gerne skal se, at den bistand, der gives til ngo'erne, følger udviklingen i den bilaterale bistand i øvrigt. Det er vigtigt, at vi ikke nedprioriterer ngo'erne, men at de er prioriteret i hvert fald lige så højt som den bilaterale bistand. Der

er så nok den forskel, som jeg læser forslaget, at Det Konservative Folkeparti jo ikke ønsker, at vi har sådan en meget rigoristisk regel, der betyder, at vi år for år kan komme og sige, at ministeren har tilsidesat en beslutning i Folketinget, hvis det er sådan, at man bare et år ligger en kroge under eller over det, som er fastlagt i en folketingsbeslutning. Når man laver sådan en folketingsbeslutning, bliver det jo sådan en meget rigoristisk beslutning.

Det Konservative Folkepartis opfattelse er, at den udvikling skal ske, men ikke som en regel, men som en rettesnor. Og det er en meget vigtig forskel, for ellers så bliver det for rigoristisk. Der må være en frihed til at disponere løbende. Nogle år kan det være, at bistanden til ngo'erne ligger lidt under og andre år ligger lidt over udviklingen. Hvordan der lige prioriteres år for år, kan hænge sammen med mange forskellige faktorer. Men set over en årrække må bistanden til ngo'erne følge den bistand, vi giver til at lave bilateralt arbejde. Det er vi enige i, og det er jo i virkeligheden også det ministeren siger er sket. Jeg synes, det er tilfredsstillende at høre de tal.

I Det Konservative Folkeparti har vi for ganske nylig lavet et debatoplæg om udviklingsbistand, som vi i øjeblikket er i gang med at diskutere med forskellige organisationer inden for miljøet, og der har vi i virkeligheden taget afsæt i de samme tal, som forslagsstillerne har taget afsæt i, og har på det grundlag den opfattelse, at vi må se på at korrigere tallene. Derfor synes jeg, det er ganske tilfredsstillende at høre fra ministeren, at tallene rent faktisk ser anderledes ud. Men hvordan de tal præcis skal forstås, er jo noget, som vi får lejlighed til eventuelt at dyrke nærmere i udvalgsarbejdet, for det er da vigtigt, at vi får en fælles opfattelse af tallene.

Når alt dette er sagt, har jeg så den opfattelse i øvrigt, at det her jo ikke drejer sig om tal alene. Det drejer sig om at se på, hvordan vi bedst muligt kan inddrage ngo'erne, udnytte de særlige kompetencer, ngo'erne har, udnytte de særlige muligheder, ngo'erne har for at operere på steder, hvor de officielle bistandsorganisationer ikke kan operere på samme måde, og også udnytte ngo'erne i forbindelse med, at vi lokalt disponerer projekter, hvor ngo'erne jo ofte har en viden, som vores Danida-folk på stederne kan drage nytte af.

Så jeg synes, at vi alle de steder, hvor vi kan inddrage ngo'erne i vurderinger og beslutningsprocesser og dermed kvalificere dansk udviklingspolitik, skal gøre det. Alt det synes jeg at vi